

מקורות פרשת בלק תשע"ט בעקבות נבואת בלעם: איך יודעים שהגאולה בפתח?

ישתלשלו הדברים בהתאם לתכונות נפשו השפלות, שהיה עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה כדברי המשנה באבות.

3. **רמב"ם שם: א. הכבוד לעם היהודי:** אל יעלה על הלב שבימות המשיח יבטל דבר ממנהגו של עולם ... אלא עולם כמנהגו נוהג, וזה שנאמר בישעיה 'וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירכיץ' - משל וחידה. וענין הדבר שיהיו ישראל יושבין לבטח עם רשעי עכו"ם המשולים כזאב ונמר.

ב. **קיבוץ גלויות:** כשתתיישב ממלכתו ויתקבצו אליו כל ישראל, יתייחסו כולם על פיו ברוח הקודש.

ג. **שפע גשמי וקץ המלחמות:** ובאותו הזמן לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות שהטובה תהיה מושפעת הרבה וכל המעדנים מצויין כעפר.

ד. **התפשטות חוכמת התורה לכל פינה:** ולא יהיה עסק כל העולם אלא לרדת את ה' בלבד ולפיכך יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם.

ספר השיחות תשנ"ב ב/368: במשך כל הדורות התנהלו ריבוי מלחמות בין אומות העולם שגרמו הרס וחורבן ... ועל כורחך צריך לומר, שהסיבה האמתית לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמר ולסיום תקופת המלחמות בעולם והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם על פי צדק ויושר, שלום ואחדות ... [היא] מפני שמתקרבים לזמן שאודותיו הכריזו הנביאים "וכתתו חרבותם לאתים".

4. **בראשית ב:** ויכל אלוקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלוקים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלוקים לעשות.

רש"י בראשית רבה יא: 'ועשה' אין כתיב כאן אלא 'לעשות', לומר שהכול צריך תיקון.

תניא פרק לו: ונודע שימות המשיח, ובפרט כשיחיו המתים, הם תכלית ושלמות בריאות עולם הזה, שלכך נברא מתחילתו.

1. **פסיקתא רבתי פרשה לו:** בשעה שמלך המשיח נגלה, בא ועומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר: ענויים, הגיע זמן גאולתכם, ואם אין אתם מאמינים - ראו באורי שזרח עליכם.

זבחים יט,א: אמר לי הונא בר נתן, פעם אחת עמדתי לפני איזגרד מלך פרס, ונשמט לי האבנט כלפי מטה. עמד המלך וחגר לי אותו היטב ואמר: 'ממלכת כהנים וגוי קדוש' כתוב בכם!. כאשר באתי לפני אמימר, אמר לי התקיים בך הפסוק (ישעיהו מט,כג): 'והיו מלכים אומניך'.

2. **רמב"ם הלכות מלכים יא:** וכל מי שאינו מאמין בו או מי שאינו מחכה לביאתו - לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי התורה מעידה עליו: 'ושב ה' אלוקיך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים וגו' ... אף בפרשת בלעם נאמר, ושם נִבְּא בשני המשיחים: במשיח ראשון שהוא דוד שהושיע את ישראל מיד צריהם, ובמשיח האחרון שיעמוד מבניו שמושיע את ישראל מיד בני עשו. 'אראנו ולא עתה' - זה דוד, 'אשורנו ולא קרוב' - זה מלך המשיח. 'דרך כוכב מיעקב' - זה דוד, 'וקם שבט מישראל' - זה מלך המשיח. 'ומחץ פאתי מואב' - זה דוד ... 'וקרקר כל בני שת' - זה המלך המשיח ... 'והיה ארום ירשה' - לדוד ... 'והיה ירשה שעיר איביו' - זה המלך המשיח.

בבא בתרא יד,ב: משה כתב ספרו ופרשת בלעם.

תשובות חתם סופר יורה דעה סימן שנו: אין לנו בכל התורה שום דבר שאין אנחנו בעצמנו עדי ראיה, כי כל מופתי מצרים ומדבר נעשו בעיני שישים ריבוא ... ומה שנעשה לפני מצרים ראו האבות ... ואפילו בריאת העולם ומעשה הנחש בגן עדן ... הרי אדם הראשון ראה בעצמו ... [וכל זה] חוץ מפרשת בלעם, כי מי הגיד לנו מה היה בין מלך מואב ובין קוסם אחה, בלעם, שבא אליו אל ארצו.

דברים לד: ולא קם נביא עוד בישראל כמשה.

ספרי דברים שנו: בישראל לא קם, אבל באומות העולם קם. ואיזה זה? זה בלעם בן בעור.

סוף חידושי מהריל דיסקין על התורה: מובא בגמרא (יבמות מט,ב) כל הנביאים התנבאו באספקלריה [זכוכית, מראה] שאינה מאירה, אבל משה התנבא באספקלריה מאירה. היינו שכל הנביאים תפשו את הנבואה בהתאם לרמת שכלם והכנתם, כמו אדם שרואה את השמש דרך זכוכית צבועה שהיא מאבדת את מראה המקורי ומשתקפת בהתאם לצבע הזכוכית. אבל משה ראה השכינה בטהרתה כמו אדם שרואה השמש דרך זכוכית שקופה. וזה הדמיון לנבואת בלעם, משום שגם הוא ראה השכינה כהווייתה, כדי שלא